

A Lemúriai Nővériség számára szóló Kryon közvetítés Találkozás egy Csillaganyával Boston, Massachusetts - 2019. július 20.

(Forrás: <https://amberwolfphd.com/wp-content/uploads/2019/07/SISTERHOOD-BOSTON-7-20-19.mp3>)

Üdvözöllek benneteket kedves hölgyek, Kryon vagyok a Mágneses Szolgálattól!

A társam ezúttal félreáll. Milyen érzés, kedves hölgyek, hogy könyvet írtak rólatok? Az említett könyvben szereplő minden egyes közvetítés rólatok szól, amikor Lemúriában voltatok. Milyen volt ott az élet, mivel foglalkoztatok, milyen érzés volt ott lenni? Annak egy része, amit ezeken az összejöveteleken gyakoroltok, az ott eltöltött időtökön alapul. Egy olyan időszakon, ami alapvetően a tanulása volt - erről szólt ez. Valójában a lemúriai nők által végzett ceremóniákból nagyon sok arra irányult, hogy ezek keretében a fiatalabb nőket tanítsák. Oly sok tanítás volt ott az alapigazságokról - azokról, amelyek meg fognak maradni ezen a bolygón. Remény szerint, egy nap újraébrednek majd a világ minden részén azon nők Akashájában, akik fel tudják idézni a sámáni tanításokat. Ezért vagytok most itt.

Természetesen még mindig vannak olyanok, akik leülnének a székbe - ebben az évben is -, és azt mondanák: *"Nem érzem ezt magaménak. Hiszek neked, Kryon, de nem érzem magaménak."* Ez annyira gyakori. Hiszen arra kérünk benneteket, hogy egy olyan valóságra emlékezzetek, ami nagyon régen volt. Pedig kedveseim, ez az Akashátokba vésett legelső emlék! Az első élet. Az, amiben 23 kromoszómátok volt. Tehát most visszautaztatlak benneteket még egyszer, és átadok nektek egy újabb emléket, amin el kell gondolkoznotok, és amit meg kell vizsgálgatok! Ezek a dolgok valódiak. Mindazon dolgok, amiket átadok nektek, valódiak! Egy távoli - nagyon távoli - múltat fémjeleznek, de olyan múltat, amit magatokkal hordoztok abban, amit az Akasha Krónikának hívtok. Ez a krónika minden életeteket magában foglalja, azon dolgokkal együtt, amiket megtanultatok, különösen azokkal, amik érzelmi hatást gyakoroltak rátok. Semmi nem gyakorolt rátok annál erőteljesebb érzelmi hatást, mint amikor a Csillaganyát először megpillantottátok. Egy picit már beszélgettünk veletek erről. Nem a Csillaganyák végezték az összes tanító tevékenységet, hanem ezt azokra bízta, akik közvetlen leszármazottai voltak. Mele'ha egy közvetlen leszármazott volt, és ő nagyon-nagyon sokakat tanított - főként olyan gyermekeket és felnőtteket, akik a női nem tagjai voltak. De voltak olyan idők is, amikor a fiúkat tanította, ám később a többiekkel elágazott a sámáni felkészítésre - ez volt az ő specialitása.

Node, arról az első találkozásról szeretnék nektek beszélni! Volt ennek egy forgatókönyve - és beszélünk is már pár ehhez kapcsolódó dologról. A Csillaganyával való első találkozás forgatókönyvéről. A túl kicsi gyerekek még nem értették volna. Tehát egy bizonyos korban kellett lenni ehhez. De azok, akik először látták a Csillaganyát, mindig a lányok voltak. Volt olyan is, amikor a férfiak, fiúk, kisgyerekek és felnőttek mind láthatták a Csillaganyát bizonyos összejövetelekek keretében, az év bizonyos időszakaiban. Ez garantált volt. De akik legelőször láthatták, azok mindig a lányok voltak. Megfelelő életkort elérő lányokként találkoztatok a Csillaganyával. Aztán volt egy újabb összejövetel fiúk és lányok számára, ahol szintén találkozhattak a Csillaganyával.

Volt egy forgatókönyv. Ennek a rendszere egyenlőségen alapult - nagyonis. De az a fajta egyenlőség, amiről itt most beszélünk, intuitivitáson alapuló egyenlőség volt. Ez azt jelentette, hogy a nők voltak az elsők, mivel ők voltak az ajándékkal felruházottak: hogy belőlük váljanak majd vezetők és sámánok. Lányokként tehát felsorakoztatok, felöltöttétek a lemúriai legjobb viseletet, és tudtátok, hogy a Csillaganyával fogtok találkozni, aki e világon kívüli. Mennyit érthetett egy gyerek valójában ezekből a dolgokból? Meg lennétek lepve! Mert évekig előtte olyanokkal voltatok körülvéve, akik a csillagokra mutattak, és így szóltak: *"Onnét származnak ők. És egy darabkájuk itt van bennünk."* Szó sem volt akkor még DNS-ről. Ilyen, hogy kémia, még nem is volt. Ehelyett arról a valamiről beszéltek nektek, ami megszentelté tette őket. Különlegessé, egyedivé, és ti mind magatokban hordoztátok a Csillaganya egy darabkáját - ezt ti tudtátok is. Már gyermekkorotokban tisztában voltatok vele, és ugyanígy az elhívásokkal is. Hogy amikor majd fiatal nőkké cseperedtek, akkor különválasztanak benneteket a fiúktól. Csak a tanítás terén, és a tanítás lényegét tekintve, és hogy aztán majd magasabb szintű dolgok teljesítését várják el tőletek. Nagyon sok tanítás volt az intuíción, valamint arról, hogyan kell dolgozni vele, illetve megbízni benne. De ahhoz az első találkozáshoz semmi nem volt fogható!

Felsorakoztatok, aztán bementetek egy szobába. Egy külön erre a célra kialakított szobába, ami csak a Csillaganyával való találkozásra volt használatos. Az volt itt a helyzet - ami nem egyezik a ma használt módszerrel -, hogy a Csillaganya már a szobában volt, amikor ti megérkeztetek. Ma az ilyesmit dráma övezi. Amikor fontos személyekhez mentek, hogy találkozhattok velük, csak vártok, vártok, ücsörögtök - aztán hirtelen hangot hallotok, ők megérkeznek, és mindenki el van bűvölve. Viszont a Csillaganya már ott volt a szobában, ülve. De nem széken, hanem törökülésben. Ennek pedig több nyomatóka is volt. Az egyik az, hogy így gyerekmagasságban volt - már ahogy ott ült -, hogy amikor a lányok bejönnek, ne érezzék kellemetlenül magukat - hogy lássák, helyet foglalt már, és készen áll fogadásukra. Nem volt nagyszabású bevonulás, amittől feszélyezetten érezték volna magukat, mert egy fontos valaki fog érkezni. A Csillaganya fontosságával viszont már tisztában voltak.

A másik ok pedig ez volt: a Csillaganyák nagyon nagyok. Magasak voltak - magasabbak még a mai emberek többségénél is. Ez több dolog együttes eredménye, beleértve azt a tény is, hogy egyszerűen ekkorák voltak, civilizációjukból, táplálkozási szokásaikból, mindezen dolgokból kifolyólag. Megértitek ezt, hiszen az emberek mai generációi is magasabbak a valamikoriaknál. Egy folyamat eredménye volt tehát ez, a bolygójukon végbement evolúcióé. Ha a Csillaganya teljes magasságát megmutatva lépett volna be, az megijesztette volna a gyerekeket. És ez a legutolsó, amit mi a lányoknak kívántunk! Azt mondom: "Mi!" Kedveseim, ott voltam. Jelen voltam egy olyan formában, ami semmi emberhez nem hasonlatos. Ott voltam, hiszen a kezdetektől fogva a fátylat mindig azok megszenteltsége képviselte, akik a csillagokból valók, valamint kíséretük egyes tagjaié. Amit akkor láttatok, meglepne benneteket, ha ma leírnám nektek. Ott volt Ó - olyannyira érdekes, hogy nem tűnt valódinak.

A Plejádiakban mindig volt valami olyan, amit soha nem tudtatok lefesteni vagy lerajzolni. Ami a kinézetüket illeti: a bőrük kissé áttetsző volt - a tieteknél erőteljesebben - ezért mindig valamilyen színben játszott. Nos, kedveseim, csak hogy tudjátok: a Csillaganyák színesbőrű nemzetség. Nem polinéz, nem fekete. Bőrükön egyidejűleg többféle szín sejlett át, de nem úgy, hogy azt mondanátok, ez most kék vagy zöld. Viszont az áttetszősége miatt annyira gyönyörű volt és tiszta! Lenyűgöző volt ennek az arcnak a látványa: nem egészen emberi, és mégis, teljesen az! Amikor felemelte a tekintetét és megszólalt, elolvadt a szíved -, és emlészel is erre! Ez volt az első általad látott dolog, ami nem ebből a világból való. Ebben a pillanatban rájöttél, hogy egyszer újra találkoztok majd, és hogy különleges dolgokat fog tanítani neked, hogy egy különleges időszakban újra eljön hozzád.

Nem csupán egy volt belőlük. De egyszerre eggyel találkoztatok. Megtanultatok egy nevet, amit nem tudtatok kiejteni, és jól szórakoztatok, amikor minden gyerek próbálgatta - de nem volt kiejthető a ti hangszalagjaitokkal. Így a játék része volt az is, hogy mindjárt a megszentelt találkozás elején, mint gyerekek, lányok, ki kellett találnotok egy becenevet, amit ki tudtatok ejteni. "Becenév Egy Napra", így hívtátok. Ezáltal néven tudtatok szólítani Őt, amikor hozzá beszéltek - ami a protokoll részét képezte. Mindegyik gyereket bíztatták arra, hogy üdvözlje a Csillaganyát, és adjon neki egy nevet. Akkor ez a gyerek is adott egy nevet - egy egynapos becenevet - a Csillaganyának. Nem közhelyesített el ez semmit, hanem személyessé, könnyűvé, játékosá, és szeretetteljesé tette. Hiszen anyával volt dolgotok! Sosem felejtitek el. Az emlékezetetekbe van vésvé.

Korábban közvetítettem ma nektek valamit, amit úgy hívnak, "A Szikra" - valami, ami akkor jön el, amikor a Földön az utolsó lélegzetet veszitek, és kitör belőletek, hogy: "Atyaég! Atyaég..." Akkor ráébredtek mindenre, amit addig nem tudtatok. Megláttok mindent, amit addig nem láttatok és rájöttök, hogy fenségesek vagytok! Szikra lakozik bennetek, Hölgyek! Egy olyan szikra, amit a férfiak nem kaptak meg. Fiú soha nem találkozhatott - más fiúk társaságában - és adhatott becenevet egy Csillaganyának. Ez volt a sámáni lét kezdete, a tanítás, a Szellemmel való egység megnyugtató áldásának kezdete. Azon szereteté, ami a Szellem maga. Az a része, ami áhítatos, de nem imádatlalteli. Az a része, ami az anyát anyaként ismeri. Láttátok szemében az együttérzést, a szeretetet: és elállt tőle a lélegzetetek!

Arra kérlek benneteket, hogy találjátok meg a Szikrát! Ez annak teljes felismerését és emlékezetét jelenti, hogy milyen érzés volt ez! Egyikőtöktől sem várjuk el, hogy itt a 3D-ben megjelenítsétek, vagy lefessétek olyannak, amilyen volt. De érzelmileg mindannyian fel tudjátok idézni - hiszen ott voltatok! Amikor azt mondom, "mindannyian": minden egyes nő ebben a teremben ott volt Lemrúriában ekkor vagy akkor. Minden egyes nő itt a teremben találkozott egy Csillaganyával! Nem mindig van ez így. Mindig vannak olyanok, akik úgy tűnik, csak nézelődni jöttek, és próbálják kitalálni, miért kerültek ide. De a maiak közül ti mindannyian ott voltatok! Ezeknek a találkozóknak egyre inkább jellemzőjévé válik ez: Érzitek az elhívást, és itt vagytok.

Arra kérlek benneteket, hogy valamilyen szinten találjátok meg azt a szikrát, ami által érzelmileg emlékezni tudtok arra a percre, amikor azzal a túlvilági lényel találkoztatok! Egy ember, aki kinézetre nagyon különbözött tőletek, egy olyan helyről, ahonnan azok a magvak származnak, amelyekből itt a ti gyökereitek eredtek. Akkor a szín egyből nem számított és egyből az áttetsző bőr sem. Hirtelen, dupla-hangszalagos hangja sem számított, és nem volt számotokra furcsa, vagy szokatlan. Mert szerelembe estetek! Egy olyan megértő szeretetet mutatott meg nektek, amire csupán egy felemelkedett lény képes, aki olyan érzelmi energiával tölti be a szobát, hogy semmi mást nem akartok, csak ülni ott, és zengeni a nevét. Ez volt az a példa, amit nektek adott, azért, hogy valamikor - egy messzi-messzi jövőben - más nővel együtt üljetek majd, és megkapjátok azt a feladatot, amit úgy hívnak, a "Szikra", és hogy újraélesszétek, és kezdjétek megtanulni azt, amit elfelejtettetek. Az igazság ez, és nem mondanám nektek, ha nem így volna.

Kezdődjenek hát a szertartások!

És ez így van.

Kryon

Átíró / Fordító - Korontai Éva
Lektor / Stiliztika - Barczy Bernadett